

DÖRY ISTVÁN

SZERETNÉK...

Szeretnék egy olyan országban élni, ahol mindenki:
lelkesen segíteni igyekszik másoknak,
aktívan védi környezetét,
és megvan a magához való józan esze.

Ha a térképen nem találom, vagy olyan messze van, hogy nem tudunk oda elmenni, akkor (legalább) az Országban, ill. annak Bokor nevű helyi lerakatában keresem ezeket a kritériumokat: segítség, környezetvédelem, értelem, lelkesedés. Sokszor megtalálom, néha nem. A hiányosságok nem keserítenek; nem költözöm el a hazából, a köreinkből csak azért, mert nem találom meg itt a Földön a mennyországot (t.i. az én mennyországom ilyen egyszerű, működőképes világ). Ha nem találom ezekben a tágabb körökben a jó, az ideális körülményeket, akkor nemcsak keresem, hanem létrehozni is igyekszem. Hogy legyen végre, legyen újra fontos közügy a segítség, természetmegővés, a feltétlen szeretet.

Sajnos, nincsen hétmérföldes csizmám, ezért számomra ez a kis ország is, meg az Ország, a Bokor is túl nagyak bizonyul. Ha csak évente egy-két órára látjuk egymást, miben tudok segíteni, érdemes-e szóvá tenni az egyetnem-értésemet, tudok-e lelkesíteni ott, ahol a lelkesedés hiányzik, van-e értelme belefogni hosszabb elméleti levezetésekbe? A válasz: nem. Viszont van értelme ilyen Önértelmezést írni magunk számára, tudomásul véve az ennek tulajdonítható csekély hatékonyságot.

Ha szűkebb körökben inkább tudok hatni, azt is megpróbálom: a kisközösségben, a családban, az utcában, a munkahelyen, Ökocsoporton, környezetvédő újságban. Itt rögtön megkapom a visszajelzést is. Azt, hogy mások is szeretnének, békés, segítő szándéktól átfűtött, tartósan élhető világban tevékenykedve élni. Ritkább esetben azt a nézetemet is osztják a barátaim, családtagjaim, hogy mindehhez átgondolt, reflektált életet kell élnünk; nem bedőlni a politika, reklám, áltudomány, pénz, bank, kamat, autó, hatalom, tv-k, biztosítók, teológiai agyalmányok, multi-level ügynökök zagyva és sokszor önző indítékú ideológiai agyimosás-kotyvalékának. Tehát gondolkodva, józanul.

Idealista kérdéseim is erre irányulnak:

- 1.) netán Ti is szeretnétek egy olyan világban élni, ahol mindenki
lelkesen segíteni igyekszik másoknak,
aktívan védi környezetét,
és megvan a magához való józan esze?
- 2.) Hogyan állunk a mindenféle szintű és irányú segítéseinkkel, az eltökéltséggel?

3.) Lelkesen védjük az élő környezetünket, vagy vadul pusztítjuk azt?

4.) Bedőlünk-e a gondolkodásunkat bénító duruzsolásoknak, megszokásoknak, elvárásoknak vagy megvalósítjuk, hogy a BOKOR = KERESZTÉNYSEG + GONDOLKODÁS.

VINCZE JÓZSEF

**HANCZ LÁSZLÓNÉ, SZ. FALL VERONIKA
TEMETÉSE**

Veronika édesanya, nagyanya, testvér, hozzátartozó, rokon, barát, közösségi tag, életének 73. évében a menyeyi otthonba költözött.

Testvérünk Gyarmaton látta meg a napvilágot 1942. december 1-én.

Általános iskoláit szülőfalujában végezte, majd középiskolai tanulmányait a pápai Petőfi Gimnáziumban folytatta.

Ezután Mosonmagyaróváron agrármérnöki diplomát szerzett.

Először Ácson dolgozott agrármérnökként, majd a tornyópusztai nyúltelep volt a munkahelye, utána pedig a környei Kombinát statisztikusa volt, egészen a nyugdíjazásáig. Nyugdíjasként is tevékenykedett, mint közvélemény kutató.

1967. szeptember 2-án alapított családot férjével, Lászlóval. Sorban születtek a gyermekek, Péter, Ágnes, András, és 10 évvel később Zsófi.

1988-ban meghalt férje, Laci, ezután egyedül irányította gyermekei életét, önzetlenül, kitartóan, és nagy szeretettel. 10 unokájának a megszületését érthette meg, akiket mindig a szívébe írva hordott.

1980. előtt ismerkedett meg a Bokor bázisközösség lelkeségével, amely Isten-kapcsolatát biztossá, emberszeretetét megalapoztató tette. Közösségi kapcsolatait egészen a haláláig megőrizte.

Hirtelen ragadta el a halál, 2015. június 20-án.

Most imádkozzunk érte.

Jóságos Menyeyi Atyánk!

Te minden Földre született emberrel szebbé-jobbá akard tenni a világot. Ez az újjáteremtés folyamata, amely küldetésünk teljesítésével válik valóra.

Hálásak vagyunk azért, hogy Veronika testvérünk közel 7 és fél évtizedet szolgálhatott a Te országod földi megvalósulásán. Családjá a mindent előteremtő anyai, nagyanyai szeretetért, vérszerinti rokonsága az egyenes jellemű, határozott életvitelért, testvérbarátai a hitvalló, bátor keresztény életért éreznek hálát iránta.

Munkájával, szeretetével, barátságával szebbé tette mindannyiunk életét.

Mint hívő emberek tudjuk, hogy: „A halál csak egy láncszem az élet végtelen, eltéphetetlen láncában, csak egy ajtó, amely egy másfajta életre nyílik, csak egy ne-